

[Jes Lunde]

Begrundelse

Der henvises til et interview med Chr. Sørensen i Information den 7. juni 1988. I interviewet argumenteres der på bedste vis for, hvordan miljøbetingede afgifter kunne bidrage til, at den økonomiske politik kommer miljøproblemerne i forkøbet.

Svar (16/6 88):

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Af statsministerens tiltrædelseserklæring i Folketinget den 7. juni d.å. fremgår, at regeringens miljøpolitik bygger på det princip, at det er forureneren, der skal betale. En måde at tilvejebringe dette på er at pålægge forurenende produktion afgifter. Andre måder er at stille lovmæssige krav om gennemførelse af miljøforbedrende investeringer, om anvendelse af bestemte produktionsmetoder eller om bestemte egenskaber ved produkterne.

Hvilken metode man konkret vil anvende, vil afhænge af problemstillingen.

Det fremgik samtidig af tiltrædelseserklæringen, at det er regeringens holdning, at princippet om, at forureneren betaler, ikke kan oprettholdes fuldt ud i tilfælde, hvor en hurtig miljøindsats medfører omkostninger, som ikke kan bæres af en i øvrigt levedygtig produktion.

Spm. nr. S 22

Til *trafik- og kommunikationsministeren (7/6 88)* af:

Poulsgaard (FP):

»Kan ministeren garantere, at Kanal 2 fremover kan beholde kanal 54 og kanal 60 som faste sendestationer?«

Begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at Kanal 2 har været nødt til at ændre kanal, og dette har medført utallige gener for brugerne, som skal indstille på antenner og dekodere.

Svar (14/6 88):

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Kanal 2's tilladelse er givet i forbindelse med lovændringen fra 1981 som en forsøgsvirksomhed med lokal-tv med begrænset varighed.

Lovens adgang for ministeren til at forlænge visse forsøgstilladelser, indtil tilladelse efter den permanente ordning kan udstedes, udløber i henhold til lovændringen af 23. december 1987 den 30. juni 1988.

Den permanente ordning er fastlagt ved radiolovens kapitel 2 a og bygger på, at tilladelser til lokal tv-virksomhed gives af nævn, som nedsættes af kommunerne enkeltvis eller i fællesskab. De overordnede frekvensmæssige muligheder fastlægges på landsplan af et centralt udvalg nedsat af ministeren under hensyntagen til anerkendte tekniske planlægningskriterier og de gældende internationale frekvensaftaler.

I Storkøbenhavn er det inden for det kommunale samarbejde aftalt, at nævnene i Københavns og Frederiksberg Kommuner i samarbejde giver tilladelse(r) til lokal tv-virksomhed under anvendelse af den ene frekvensmulighed (kanal 23), mens et fællesnævn for kommunerne i Københavns Amt giver tilladelse(r) til anvendelse af den anden frekvensmulighed (kanal 60). De to kanaler vil blive anvist højere sendeeffekt end under forsøgsperioden, og der er således mulighed for 2 separate programmer, begge med dækning af det storkøbenhavnske område.

Jeg har derfor efter den gældende lov ingen mulighed for at sikre, at Kanal 2 kan fortsætte sin virksomhed efter 30. juni 1988, idet tilladelseskompetencen som nævnt helt er overladt til de lokale kommunale nævn.

Det er oplyst over for ministeriet, at en ansøgning fra Kanal 2 for tiden sammen med andre ansøgninger er under behandling i det kommunale nævn for Københavns Amt.

Spm. nr. S 23

Til *trafik- og kommunikationsministeren (8/6 88)* af:

Tommy Dinesen (SF):

»Mener ministeren, at DSB lever op til sikkerheden til søs på færgerne, hvis man nedskærer bemanningen med 7 mand på IC-færgerne?«

Begrundelse

Det må anses for groft uforsvarligt at reducere bemanningen med halvdelen. Dette betyder, at der nu kun er 6 matroser til at hjælpe ca. 2.000 passagerer, såfremt en katastrofe skulle